

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **A. H.**, zastoupené JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem Brno, Starobrněnská 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 3/5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 - 21,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 - 21, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2008, č. j. JMK 6818/2008 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 14. 11. 2007, č. j. ODSČ-56671-PZ/07CI, a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně u Krajského soudu v Brně žalobou a současně požádala o ustanovení právního zástupce. Krajský soud usnesením ze dne 13. 3. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 – 5, žalobkyni přiznal osvobození od soudních poplatků a ustanovil jí právní zástupkyní JUDr. Evu Poláčkovou. Žalobu následně usnesením ze dne 30. 7. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 - 21, odmítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí krajský soud konstatoval, že usnesením ze dne 26. 3. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 – 6, které bylo právní zástupkyní žalobkyně doručeno dne 11. 4. 2008, byla žalobkyně vyzvána k doplnění a upřesnění žaloby do 15 dnů od doručení usnesení, a to uvedením důkazů, které navrhuje provést, navržením výroku rozsudku a připojením *stejnopisu* napadeného rozhodnutí. Současně byla žalobkyně poučena ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud dále konstatoval, že právní zástupkyně žalobkyně přípisem ze dne 25. 4. 2008 a 13. 5. 2008 sdělila soudu, že není schopna se s žalobkyní spojit a požádala o prodloužení lhůty k doplnění žaloby.

Této žádosti soud vyhověl přípisem ze dne 29. 5. 2008, který byl právní zástupkyni žalobkyně doručen dne 3. 6. 2008, přičemž lhůtu prodloužil o jeden měsíc. Krajský soud konstatoval, že žalobkyně přesto podání nedoplnila, zejména nepřipojila *opis* napadeného rozhodnutí. Řízení tak bylo zatíženo vadami, v důsledku kterých nebyly splněny podmínky řízení, a proto bylo nezbytné žalobu odmítnout.

Usnesení napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností (v rozsahu výroku I.), v níž explicitně neodkázala na konkrétní zákonný důvod. Obecně lze konstatovat, že v případě odmítnutí návrhu přichází v úvahu pouze kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (k tomu srov. například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004 – 49, publikované pod č. 427/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikované pod č. 625/2005 Sb. NSS). Důvody, které žalobkyně výslovně nepodřazuje žádnému z případů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., jsou posuzovány v rámci ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; jde o posouzení důvodů vztahujících se k odmítnutí návrhu a nikoliv k tomu, jak měla být věc rozhodnuta, pokud by návrh byl věcně projednán. Dále je na místě podotknout, že právní subsumpce kasačních důvodů pod konkrétní písmena ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. je záležitostí právního hodnocení věci Nejvyšším správním soudem a nejde proto o nedostatek návrhu, který by bránil jeho věcnému projednání (srov. například rozsudek zdejšího soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2002 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS).

Pokud jde o konkrétní důvody kasační stížnosti, stěžovatelka namítá, že nebyla schopna doložit krajskému soudu opis napadeného rozhodnutí, neboť byla dlouhodobě nemocná a nemohla přebírat poštu. I přesto je přesvědčena, že věc bylo možné projednat i bez tohoto opisu, neboť napadené rozhodnutí je součástí spisu. Dále stěžovatelka vznesla námitky meritorní povahy (nedostatečné zjištění skutkových okolností věci ve správním řízení a nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí).

Žalovaný ve svém vyjádření k věci uvedl, že kasační stížnost se vůbec netýká napadeného usnesení krajského soudu, nýbrž jiné kauzy projednávané u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 57 Ca 8/2008. Nyní projednávané věci se týká teprve doplnění kasační stížnosti. Proto žalovaný požádal Nejvyšší správní soud o posouzení včasnosti podání kasační stížnosti. Žalovaný dále konstatoval, že uplatněný kasační důvod koresponduje s ustanovením § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nicméně jediným přípustným kasačním důvodem může být důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V ostatním se žalovaný ztotožnil s napadeným usnesením krajského soudu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.). Současně přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu i ve smyslu ustanovení § 109 odst. 3 věta za středníkem s. ř. s. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 1, věty první s. ř. s.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval procesním aspektem předmětné kasační stížnosti, konkrétně žalovaným zpochybnovanou včasností jejího podání. Stěžovatelka usnesení krajského soudu uvedené ve výroku tohoto rozsudku napadla v otevřené lhůtě vyplývající z § 106 odst. 2 s. ř. s., neboť usnesení bylo její právní zástupkyni doručeno dne 20. 8. 2008 a kasační stížnost byla u krajského soudu podána osobně dne 28. 8. 2009. Napadené usnesení označila datem jeho vydání i číslem jednacím, avšak další jí uváděné skutečnosti vskutku svědčily o tom,

že podání směřuje proti jinému rozhodnutí. Taková kasační stížnost je sama o sobě nesrozumitelná; na výzvu soudu podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. však byla tato vada řádně a včas odstraněna. Pochybnosti o srozumitelnosti kasační stížnosti tím byly odstraněny, a proto ji lze, ve spojení s jejím doplněním, považovat za projednatelnou (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2003, č. j. 4 As 24/2003 – 53, publikované pod č. 332/2004 Sb. NSS).

Pokud jde o samotné důvody pro odmítnutí návrhu, Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že stěžovatelka žalobu podala dne 5. 3. 2008. Usnesením krajského soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 - 6, doručeným zástupkyni stěžovatelky dne 11. 4. 2008, byla vyzvána, aby do 15 dnů ode dne doručení žalobu doplnila tak, aby byly uvedeny důkazy, které navrhuje provést, aby byl formulován návrh výroku rozsudku a byl připojen *stejnopis* napadeného rozhodnutí. Zároveň byla stěžovatelka poučena ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady, jejichž odstranění soud nařídil, bude její žaloba odmítnuta. Podáním ze dne 25. 4. 2008 požádala zástupkyně stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění žaloby. Přípisem krajského soudu ze dne 7. 5. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 – 10, byla lhůta k doplnění žaloby prodloužena do 30. 5. 2008. Podáním ze dne 13. 5. 2008, doručeným soudu dne 27. 5. 2008, zástupkyně stěžovatelky požádala o opakované prodloužení lhůty k doplnění žaloby. Přípisem ze dne 29. 5. 2008, č. j. 57 Ca 13/2008 – 12, jí krajský soud vyhověl a lhůtu prodloužil o jeden měsíc. Přípis byl právní zástupkyni doručen dne 3. 6. 2008; lhůta k doplnění žaloby tak uplynula ve čtvrtek 3. 7. 2008. Napadené usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby bylo pod č. j. 57 Ca 13/2008 – 21 vydáno dne 30. 7. 2008; následujícího dne obdržel krajský soud doplnění žaloby (datované dnem 21. 7. 2008), ke kterému byla přiložena kopie napadeného rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka v tomto podání též výslovně uvedla, že se dožaduje zrušení tohoto rozhodnutí a navrhuje provedení důkazu „*zprávou odboru dopravy Magistrátu města Brna o času, kdy byla umístěna značka 'zákaz vjezdu' do ulice Solniční*“.

Podle ustanovení § 71 odst. 2 věty první s. ř. s. *ke žalobě žalobce připojí opis napadeného rozhodnutí*. Je tedy skutečně zákonnou povinností žalobce přiložit k žalobě *opis*, tj. kopii, napadeného rozhodnutí žalovaného, nikoliv však *stejnopis*, jak nesprávně dovozoval na několika místech krajský soud. Nejvyšší správní soud navíc již v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 5 As 23/2008 - 28, dostupném z www.nssoud.cz, vyslovil, že „*žalobce je sice povinen podle § 71 odst. 2 věty první s. ř. s. připojit ke žalobě opis napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu, avšak je-li napadené rozhodnutí v žalobě řádně označeno, nepředstavuje nepředložení jeho opisu nedostatek, pro nějž by nebylo možné v řízení pokračovat*.“ Jelikož stěžovatelka napadené rozhodnutí v žalobě řádně označila, lze učinit dílčí závěr, že nepředložení *stejnopisu* ani *opisu* žalobou napadeného rozhodnutí ve stanovené lhůtě nemohlo samo o sobě představovat důvod pro odmítnutí žaloby podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V otevřené lhůtě pro odstranění vad nebyly stěžovatelkou doplněny ani další dvě náležitosti žaloby ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 písm. e), f) s. ř. s., k jejichž doplnění byla rovněž vyzvána. Nelze však odhlédnout od toho, že odůvodnění usnesení krajského soudu stojí toliko na tom, že stěžovatelka nepředložila opis napadeného rozhodnutí. Toto je zcela zjevné z následující argumentace krajského soudu: „*Žalobkyně na výzvu soudu podání nedoplnila, zejména nepřipojila opis napadeného rozhodnutí (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). V daném případě bylo řízení zatíženo takovými vadami, v důsledku kterých nebyly splněny podmínky řízení a soud pro neodstranitelný nedostatek musel žalobu odmítnout. Předně chyběl předmět přezkumného soudního řízení, tedy rozhodnutí správního orgánu, které by soud byl povinen přezkoumat*.“ V odůvodnění usnesení krajského soudu se neobjevuje ani zmínka o dalších možných důvodech pro odmítnutí žaloby, tj. že nebyly navrženy důkazy a že nebyl formulován rozsudečný návrh. Je tedy zřejmé, že jediný důvod, na kterém usnesení krajského soudu spočívá, je nedůvodný a současně jiné, byť i potenciálně relevantní důvody,

se v odůvodnění usnesení neobjevují. Usnesení krajského soudu tak po vyloučení nezákonné argumentace nemůže z hlediska zákona obstát.

Jelikož je Nejvyšší správní soud v rámci řízení o kasační stížnosti oprávněn zcela nezávisle na námitkách stěžovatele posoudit existenci podmínek řízení před krajským soudem (§ 109 odst. 3, věta za středníkem s. ř. s., § 110 odst. 1, věta první za středníkem s. ř. s.), zabýval se, i přes shora konstatovaný nesprávný postup krajského soudu, tím, zda lze i další vytýkané nedostatky žaloby považovat za důvodné a zda by případně odůvodňovaly odmítnutí návrhu na zahájení řízení. Zde je třeba uvést, že výše zmiňovaným podáním, doručeným krajskému soudu dne 31. 7. 2008, byla zcela evidentně odstraněna absence návrhu rozsudečného výroku a byl i vznesen návrh na doplnění dokazování. Z tohoto pohledu tedy již žalobě nelze po formální stránce ničeho vytknout; nic na tom nemůže změnit ani fakt, že tyto vady byly odstraněny až po uplynutí stanovené lhůty (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 2 Azs 117/2004 - 54, publikovaný pod č. 648/2005 Sb. NSS) a dokonce i po vydání usnesení o odmítnutí žaloby (toto rozhodnutí, pokud jde o důvod v něm uvedený, nemůže pro již konstatovanou vadu konvalidaci žaloby vyloučit). Nadto je třeba uvést, že za dostatečnou lze považovat i formulaci žalobních důvodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], byť jde o argumentaci na samé hraně projednatelnosti. Postup krajského soudu ostatně *implicitě* potvrzuje, že formulaci důvodů nezákonnosti rozhodnutí žalovaného považuje taktéž za dostačující. Lze tak uzavřít, že Nejvyšší správní soud neshledává ani existenci jiných vad žaloby, které by vylučovaly její meritorní projednání.

Pokud jde o kasační námitky směřující do merita projednávané věci, těmi se zdejší soud nezabýval, neboť by tím nepřipustně předjímal výsledek řízení před krajským soudem.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, nezbylo mu, než za podmínek vyplývajících z ustanovení § 110 odst. 1, věty první s. ř. s., usnesení krajského soudu zrušit. Věc jmenovanému soudu současně vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud, podle odst. 3 téhož ustanovení, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. V novém řízení bude krajský soud vycházet z existence řádného návrhu na zahájení řízení a přezkoumá napadené rozhodnutí v intencích žalobních námitek. Přestože stěžovatelka napadla kasační stížností usnesení krajského soudu toliko v rozsahu výroku I., jeho výroky II. a III., týkající se nákladů řízení, jsou, ve smyslu ustanovení § 109 odst. 2, věty za středníkem s. ř. s., výrokem závislým na výroku napadeném. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení jako celek (k tomuto postupu viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2005, č. j. 3 As 12/2005 - 56, dostupný z www.nssoud.cz).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí ve věci (§ 110 odst. 2, věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu